

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avdelning 3

DOM
meddelad i Stockholm
2009-06-04

Mål nr
T 12868-07

PARTER

KÄRANDE

1. Peter Forbes, 510701-0372
Sångvägen 5
131 46 Nacka

2. Per Olof Nielsen, 530502-1056
Trollesundsvägen 141, 1tr
124 57 Bandhagen

Ombud för 1 och 2: advokaten Bernt Sandström
B Sandström Advokatbyrå AB
Box 5873
102 40 Stockholm

SVARANDE

1. Baker & McKenzie Advokatbyrå KB, 916823-1505
Box 5719
114 87 STOCKHOLM

2. Jonas Benedictsson, 550904-0357
c/o Baker & McKenzie Advokatbyrå KB
samma adress

3. Bo Lindqvist, 500807-1952
c/o Baker & McKenzie Advokatbyrå KB
samma adress

Ombud för 1-3: advokaten Torgny Wetterberg och jur kand Maria Steneby Blomberg
Advokatfirman Södermark HB
Box 14055
104 40 Stockholm

DOMSLUT

1. Käromålet ogillas.

Dok.Id 689021

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 8307 104 20 Stockholm	Fleminggatan 14	08-561 652 70 E-post: stockholms.tingsratt.avdelning3@dom.se www.stockholmstingsratt.se	08-561 650 03	måndag – fredag 09:00-12:00 13:00-15:00

2. Peter Forbes och Per Olof Nielsen ska solidariskt ersätta Baker & McKenzie Advokatbyrå KB för dess rättegångskostnader med 577 822 kr, varav 406 667 kr avser ombudsarvode, 100 000 kr eget arbete och 71 155 kr utlägg jämte ränta enligt 6 § rättelagen på förstnämnda belopp från denna dag till dess betalning sker.

3. Peter Forbes och Per Olof Nielsen ska solidariskt ersätta Jonas Benedictsson för dennes rättegångskostnader med 527 822 kr, varav 406 667 kr avser ombudsarvode, 50 000 kr eget arbete och 71 155 kr utlägg jämte ränta enligt 6 § rättelagen på förstnämnda belopp från denna dag till dess betalning sker.

4. Peter Forbes och Per Olof Nielsen ska solidariskt ersätta Bo Lindqvist för dennes rättegångskostnader med 527 820 kr, varav 406 666 kr avser ombudsarvode, 50 000 kr eget arbete och 71 154 kr utlägg jämte ränta enligt 6 § rättelagen på förstnämnda belopp från denna dag till dess betalning sker. Bernt Sandström ska intill ett belopp av 263 910 kr solidariskt med Peter Forbes och Per Olof Nielsen ersätta Bo Lindqvist för dennes rättegångskostnader jämte ränta på ifrågavarande belopp.

YRKANDEN M M

Peter Forbes och Per Olof Nielsen har yrkat att tingsrätten ska förplikta Jonas Benedictsson, Bo Lindqvist och Baker & McKenzie Advokatbyrå KB att solidariskt till dem, med hälften vardera, betala skadestånd om 36 011 900 kr jämte ränta enligt 4 och 6 §§ räntelagen från den 27 augusti 2007 till dess betalning sker.

Jonas Benedictsson, Bo Lindqvist och Baker McKenzie Advokatbyrå KB har bestritt käromålet och har förklarat sig inte kunnat vitsorda något belopp som skäligt i och för sig. Yrkad ränta har vitsordats som skälig i och för sig.

Parterna har fordrat ersättning för sina rättegångskostnader.

GRUNDER

Peter Forbes och Per Olof Nielsen

Kärandena och Polena Rederi AB lämnade i maj 2000 uppdrag åt Baker & McKenzie i Stockholm att ansvara för dels upprättande av erforderliga bolagshandlingar jämte registrering av ett bolag i Thailand, dels upprättande av ett hyresavtal jämte registrering av detta i Thailand och dels upprättande av övriga erforderliga handlingar för driften av bolagets verksamhet i Thailand. Jonas Benedictsson, som är delägare på Baker & McKenzie i Stockholm, åtog sig uppdraget och blev därigenom ansvarig för utförandet av uppdraget. Baker & McKenzie i Stockholm anlätade i sin tur anställda vid Baker & McKenzie i Bangkok för att utföra uppdraget. Baker & McKenzie har, genom att underlåta att registrera en bolagsordning för bolaget varigenom kärandena skulle haft en majoritet av rösterna i bolaget, förfarit vårdslöst. Vidare har Baker & McKenzie förfarit vårdslöst genom att inte i tid registrera ett hyresavtal i Thailand. Slutligen har Baker & McKenzie förfarit vårdslöst genom att en person vid namn Punn Kasemsup, som var anställd som biträdande jurist hos Baker & McKenzie i Bangkok,

den 30 januari 2001 överlätit verksamheten i bolaget utan kärandenas medgivanden och Baker & McKenzie har inte heller ordnat någon säkerhet för erhållande av köpeskillingen för verksamheten. Bo Lindqvist, som också är delägare på Baker & McKenzie i Stockholm, har genom att ta över handläggningen av kärandenas skadeståndsanspråk mot svarandena tagit på sig ett personligt ansvar för andra juristers vårdslöshet hos Baker & McKenzie i Stockholm och Bangkok. Genom svarandenas agerande eller underlåtenhet att agera har kärandena åsamkats skada, vilken uppgår till yrkat belopp.

Jonas Benedictsson, Bo Lindqvist och Baker & McKenzie Advokatbyrå KB

1. Den rådgivning som har lämnats och det agerande som påstås ha varit vårdslöst, såvitt avser bolagsordningen och hyresavtalet, förekom efter den 12 juni 2000. Vid den tidpunkten agerade Baker & McKenzie i Bangkok på ett direkt uppdragsavtal med kärandena. Svarandena har därför inte något ansvar för den påstådda rådgivningen eller handlandet.
2. Vid tidpunkten för den påstått vårdslösa överlåtelsen av verksamheten i bolaget agerade Baker & McKenzie i Bangkok självständigt i förhållande till Baker & McKenzie i Stockholm på grundval av ett nytt uppdragsförhållande med kärandena. Svarandena har därför inte något ansvar för det påstått vårdslösa handlandet av Baker & McKenzie i Bangkok.
3. Även om Baker McKenzie i Bangkok skulle anses ha agerat som platsombud för Baker & McKenzie i Stockholm vid tidpunkten för den påstått vårdslösa rådgivningen eller handlandet har svarandena inte något ansvar för påstådda fel. Från och med den 5 juni 2000 har en direkt kontakt förelegat mellan Baker & McKenzie i Bangkok och kärandena och rådgivningen från Baker & McKenzie i Bangkok skedde självständigt och fristående från Baker & McKenzie i Stockholm. Kärandena sökte inte heller särskild kontakt med advokat Jonas Benedictsson för rådgivning rörande

registreringsfrågor, bolagsordning, aktieägaravtal eller andra frågor kring bolagsbildningen. Fakturering av arvode skedde direkt från Baker & McKenzie i Bangkok efter att en kontakt mellan Baker & McKenzie och kärandena hade etablerats. Omständigheterna är därför under alla förhållanden sådana att svarandena inte har något ansvar för den påstådda vårdslösheten hos Baker & McKenzie i Bangkok.

4. Baker & McKenzie i Stockholm har inte genom något uttalande av advokaten Bo Lindqvist påtagit sig något eget ansvar för den påstådda vårdslösheten av advokater hos Baker & McKenzie i Bangkok.

5. Något vårdslöst fel har inte förekommit hos Baker & McKenzie i Bangkok vad gäller registreringen av bolagets bolagsordning. Efter att kärandena valt att bilda ett bolag med flera thailändska medborgare som delägare upprättade Baker & McKenzie en bolagsordning i enlighet med kärandenas önskemål härom. Baker & McKenzie hade inte i uppdrag att registrera bolagsordningen eller bolaget i övrigt utan registreringen utfördes enligt kärandens instruktioner av Sittichai Pulsawad.

6. Något vårdslöst fel har inte förekommit hos Baker & McKenzie vad avser registreringen av hyresavtalet. Baker & McKenzie informerade kärandena om betydelsen av en registrering av hyresavtalet och vilka kostnader detta skulle vara förenat med. Kärandena valde istället att ta en ”genväg” som gav dem sämre skydd men som gick snabbare och var mindre kostsam. Hyreskontraktet var, med den räckvidd som följde av ett s.k. ”reciprocal contract”, bindande mellan parterna för längre tid än tre år. Kärandena hade också möjlighet att när som helst få hyresavtalet registrerat för att därigenom även få skydd mot en godtroende tredje man som förvärvade marken men Baker & McKenzie har inte erhållit något uppdrag att registrera hyresavtalet.

7. Vad gäller den påstådda överlåtelsen av bolagets verksamhet har Punn Kasemsup på Baker & McKenzie inte träffat någon muntlig överenskommelse härom med Sittichai

Pulsawad. Vad kändena gör gällande kan inte ens teoretiskt medföra skadeståndsskyldighet eftersom ett giltigt avtal enligt thailändsk lag fordrar skriftlig form vilket inte har förelegat.

8. Den uppgivna skadan är inte ersättningsgill eftersom det saknas adekvat kausalitet mellan den påstådda vårdslösheten och den uppgivna skadan. En eventuell brist avseende registreringen av bolagsordningen och hyresavtalet har inte haft någon betydelse för att kändena förlorat investerade medel i Thailand.

9. Under alla förhållanden har kändena själva medverkat till sin uppgivna skada på sådant sätt att de inte är berättigade till någon ersättning. En eventuell skada ska därför jämkas till noll kr.

10. Kändena har inte haft någon av de kostnader för vilka ersättning yrkas även om någon av kostnaderna, helt eller delvis, skulle ha uppkommit. Per Olof Nielsen var inte ensam ägare av aktierna i bolaget och Peter Forbes var inte ägare av några aktier alls i bolaget.

11. Advokaten Bo Lindqvist har inte personligen lämnat något biträde åt kändena och denne har inte heller varit ansvarig för ärendet när den påstådda vårdslösheten ägde rum. Bo Lindqvist har inte heller tagit på sig ett personligt ansvar för annans handlande hos Baker & McKenzie i Stockholm eller Bangkok. Advokaten Jonas Benedictsson har inte handlagt eller varit ansvarig för ärendet när det handlades hos Baker & McKenzie i Bangkok. Inte heller det påstådda löftet av Bo Lindqvist grundar något personligt betalningsansvar för Jonas Benedictsson.

PARTERNAS TALAN

Peter Forbes och Per Olof Nielsen

Under år 2000 övervägde de att etablera en nattklubb med restaurangverksamhet i Thailand. Sedan de vid ett besök i Thailand under vintersäsongen 2000/2001 funnit en lämplig lokal för verksamheten på ön Koh Samui fick de även kontakt med Sittichai Pulsawad som skulle fungera som en lokal partner. Sittichai Pulsawad ägde marken varpå byggnaden med lokalen var uppförd och denne skulle även svara för en utbyggnad av lokalen. Per Olof Nielsen, som hade viss erfarenhet av förhållandena i Thailand, insåg att de behövde juridiskt biträde med projektet. De kontaktade därför i maj 2000 Baker & McKenzie i Stockholm och de fick där inledningsvis träffa advokaten Jonas Benedictsson. Anledningen till att de kontaktade Baker & McKenzie var att byrån hade kontor även i Bangkok. De lämnade uppdrag åt Baker & McKenzie att bilda och registrera ett bolag i Thailand, vilket skulle ha firmanamnet Café Opera Ltd., och att upprätta ett hyresavtal avseende de blivande rörelselokalerna. Jonas Benedictsson tillställde dem den 19 maj 2000 en uppdragsbekräftelse varav framgick att arbetet successivt skulle kunna komma att utföras av Baker & McKenzie´s kontor i Bangkok. Baker & McKenzie i Stockholm anlidade således i sin tur anställda vid Baker & McKenzie i Bangkok för att utföra uppdraget. Ansvarig delägare för uppdraget på kontoret i Bangkok var advokaten Hatasakdi Na Pombeijra medan en biträdande jurist vid namn Punn Kasemsup skulle utföra arbetet och hålla kontakten med dem. Efter att Punn Kasemsup den 7 juni 2000 per mail tillställt Per Olof Nielsen en promemoria angående hyreskontraktet reste kärandena i mitten av juni 2000 till Bangkok för att bland annat underteckna erforderliga handlingar. Vid ett möte med Punn Kasemsup på Baker & McKenzie´s kontor i Bangkok bestämdes att ett bolag skulle bildas för driften av den planerade verksamheten i Thailand. Rösträtten för aktierna i bolaget skulle fördelas så att Sittichai Pulsawad skulle ha 20 procent av rösterna, s.k. "nominees" skulle ha 5 procent av rösterna och resterande 75 procent av rösterna i bolaget skulle innehas av kärandena. Arrangemanget förutsatte att bolagsordningen registrerades hos

den myndighet som lokalt ansvarar för registreringar av bolagshandlingar. En kopia av handlingen skulle därefter föras över till ett centralt register hos "Ministry of Commerce" i Bangkok. Baker & McKenzie underlät att registrera bolagsordningen vilket medförde att kändena inte kunde göra gällande en rösträttsmajoritet i bolaget. Följden härav blev att den thailändske delägaren hade egen majoritet i bolaget och att kändena således inte hade någon möjlighet att med lagliga medel återta kontrollen över bolaget och därmed den bedrivna verksamheten. Den bolagsordning som funnits eller finns hos myndigheterna i Bangkok och Suratthani har aldrig undertecknats av Per Olof Nielsen och bolagsordningen har i vart fall inte varit registrerad hos myndigheterna före hösten 2005. Per Olof Niensens namnteckning på bolagsordningen är förfalskad.

Vidare fick Punn Kasemsup på Baker & McKenzie i uppdrag att upprätta ett hyresavtal och ett "Building Contract" avseende fastigheterna 43/5 och 45/5 vid Chaweng Beach Road på ön Koh Samui. Hyrestagare enligt avtalet skulle vara kändena personligen och hyresavtalet skulle gälla för en period om längst 20 år. Den första hyresperioden skulle vara 10 år med rätt för kändena att få avtalet förlängt i ytterligare två perioder om fem år. Det fanns ytterligare ett avtal benämnt "Construction Contract" vilket emellertid uteslutande hänförde sig till fastigheten 43/5 och avsåg uppförande av en ny restaurangbyggnad. Eftersom fastigheten 43/5 skulle bebyggas innebar det att hyresavtalet var att anse som ett s.k. "reciprocal contract" vilket innebar att hyresavtalet inte behövde lämnas in för registrering för att det skulle kunna göras gällande för en längre tid än tre år. Fastigheten 45/5 hyrdes med mark och befintlig byggnad vilket innebar att hyresavtalet avseende fastigheten inte var att anse som ett "reciprocal contract". För att kändena skulle kunna göra gällande sin rätt till fastigheten 45/5 enligt det upprättade hyresavtalet för längre tid än tre år, krävdes registrering av hyresavtalet. Baker & McKenzie underlät att registrera hyresavtalet avseende fastigheten 45/5 vilket innebar att kändena betagits möjligheten – även om de skulle ha kunnat återta verksamheten – att driva verksamheten längre än ytterligare

två år, vilket ska jämföras med den avtalade möjligheten att nyttja fastigheterna för ytterligare 19 år.

Kort efter mötet med Punn Kasemsup på Baker & McKenzie i mitten av juni 2000 påbörjade deras partner i Thailand, Sitthichai Pulsawad, en ombyggnad av lokalerna. Sedan de investerat omkring 4 000 000 kr i verksamheten öppnades nattklubben den 1 september 2000. Någon gång i oktober 2000 upphörde Sitthichai Pulsawad i förtid med byggnadsarbetena och Per Olof Nielsen, som befann sig på plats i Koh Samui, kände att han blev motarbetad av Sitthichai Pulsawad. I början av januari 2001 reste kärandena gemensamt till Bangkok för att diskutera den uppkomna situationen med Punn Kasemsup och Hatasakdi Na Pombejra på Baker & McKenzie. Under mötet föreslog Punn Kasemsup att denne och en kollega från Baker & McKenzie i Bangkok skulle sammanträffa med Sittichai Pulsawad på Koh Samui i slutet av januari 2001 för att reda ut situationen. Kärandena lämnade en fullmakt för Punn Kasemsup att företräda dem vid sammanträdet och att försöka lösa den uppkomna tvisten. Vid mötet mellan Punn Kasemsup och Sittichai Pulsawad den 30 januari 2001 överlät Punn Kasemsup verksamheten till Sittichai Pulsawad – utan att kärandena hade godkänt överlåtelsen - med endast ett muntligt löfte om ersättning och utan att betalningssäkra fordran på köpeskillingen. Baker & McKenzie förfor vårdslöst när Punn Kasemsup överlät verksamheten i bolaget utan kärandenas medgivanden och utan att säkra betalning för köpeskillingsfordran. Kärandena hade till och med den 30 maj 2001 till Baker & McKenzie i Stockholm betalat sammanlagt 131 150 kr för de tjänster Baker McKenzie tillhandahållit. Kärandena hade inte erlagt någon betalning till Baker & McKenzie i Bangkok eller till någon annan advokatbyrå för att få uppdraget utfört.

Genom Baker & McKenzie´s agerande eller underlåtenhet att agera har de åsamkats skada och den har beräknats på följande sätt:

Initial investering

4 000 000 kr

Kostnader för "lease" juni 2000 till januari 2001 (2 830 000 Bath)	707 500 kr
Byggtillstånd och teleledningar (180 000 Bath)	45 000 kr
Elektriska installationer (133 000 Bath)	33 250 kr
Telefonkostnader (150 000 Bath)	37 500 kr
Skatt på införsel av musikinstrument (178 000 Bath)	44 500 kr
Annonser (44 000 Bath)	11 000 kr
Kockutbildning i Sverige för en thailändsk kock	138 000 kr
Förbättringsarbete (227 000 Bath)	56 750 kr
Hyra av fordon juni 2000 – januari 2001 (434 000 Bath)	108 400 kr
Flygresor	180 000 kr
Advokatkostnader	250 000 kr
Totalt	5 611 900 kr

Peter Forbes och Per Olof Nielsen har därjämte haft följande kostnader med anledning av att en uppgörelse inte kunnat träffas med Baker & McKenzie och den lokala partnern.

Advokatkostnader	1 250 000 kr
Hotell april 2000 – mars 2003	630 000 kr
Telefonkostnader januari 2001 – dagens datum	540 000 kr
Nedlagd tid 20 tim/vecka under 6 år á 1 000 kr/tim x 2	12 480 000 kr
Intäktsförlust januari 2001 – april 2007 om 5 000 kr/dag	11 500 000 kr
Beräknad ökning av värdet på Café Opera Ltd 2000 – 2001 100 %	4 000 000 kr
Sammanlagd skada	36 011 900 kr

Jonas Benedictsson, Bo Lindqvist och Baker & McKenzie Advokatbyrå KB

Baker & McKenzie finns etablerad i flera länder och i de flesta jurisdiktioner får en utländsk juridisk person inte driva advokatrörelse. I flertalet länder bedrivs därför

Baker & McKenzie's verksamhet genom en lokalt etablerad juridisk person. I Sverige bedrevs verksamheten vid den aktuella tiden genom Baker & McKenzie Advokatbyrå KB medan den i Thailand bedrevs genom ett thailändskt aktiebolag. Baker & McKenzie Advokatbyrå KB och dess bolagsmän bedrev vid den aktuella tiden inte någon advokatrörelse i Thailand. Uppdraget att företräda kärandena med avseende på deras planerade investering i Thailand skulle initialt utföras av Baker & McKenzie i Stockholm men kom successivt och i tilltagande omfattning att utföras av Baker & McKenzie i Bangkok, vilket också angavs i det engagemangsbrev som Jonas Benedictsson den 19 maj 2000 tillställde kärandena. Uppdraget som Baker & McKenzie i Stockholm skulle utföra bestod väsentligen i att grovt identifiera vad kärandena ville uppnå, att sammanföra kärandena med en advokat hos Baker & McKenzie i Bangkok och att under en övergångsperiod vidarebefordra information mellan den thailändske advokaten och kärandena. På begäran erlade kärandena visst förskott till Baker & McKenzie i Stockholm. Jonas Benedictsson uppdrog den 18 maj 2000 åt Baker & McKenzie i Bangkok att biträda kärandena i saken, varvid advokaten Hatasakdi Na Pombejra skulle vara ansvarig delägare och biträdande juristen Punn Kasemsup skulle utföra arbetet. Kärandena hade på egen hand kommit i kontakt med en Sittichai Pulsawad som skulle vara deras samarbetspartner i Thailand. Den 5 juni 2000 tog advokaten Punn Kasemsup kontakt med Per Olof Nielsen per telefon och den 7 juni 2000 skickade Punn Kasemsup ett e-postmeddelande till Per Olof Nielsen med information om bland annat erfoderliga tillstånd för den planerade verksamheten. Sedan Per Olof Nielsen och Punn Kasemsup kommit överens om att Punn Kasemsup skulle delta i ett möte den 13 och 14 juni 2000 med Sittichai Pulsawad på ön Koh Samui klargjorde Punn Kasemsup i ett e-postmeddelande av den 9 juni 2000 till Per Olof Nielsen bland annat följande: "For our relationship, as I discussed with Mr. Benedictsson earlier, B & M Bangkok Office will directly engage you (or your newly set up company) as our client once you come into Thailand for this particular business matter. Therefore, our fee and reimbursement from 13 June onward in regard to this matter will be directly charged to you (or your newly set up company) from our Bangkok Office". Klientrelationen mellan kärandena och Baker & McKenzie

i Bangkok skulle således övergå i en direkt klientrelation vid den tidpunkt då kärandena träffade Punn Kasemsup i Thailand. Den 12 juni 2000 upprättade Baker & McKenzie i Bangkok ett engagemangsbrev vari advokatbyråns uppdrag definierades. Punn Kasemsup överlämnade engagemangsbrevet till Per Olof Nielsen vid mötet den 13 juni 2000 och från och med då var uppdraget för Baker & McKenzie i Stockholm slutfört. Förändringen i uppdragsförhållandet var förutsedd och konkretiserades också genom att kärandena instruerade Baker & McKenzie i Stockholm att överföra inbetalda förskottsmedel till Baker & McKenzie i Bangkok. Från det att kärandena sammanträffat med Punn Kasemsup den 13 juni 2000 fick advokaten Jonas Benedictsson inte någon särskild information om hur ärendet fortlöpte. Baker & McKenzie i Stockholm slutfakturerade ärendet den 15 juni 2000.

Vad gäller bildandet av ett bolag i Thailand ville kärandena ursprungligen att bolaget skulle ägas av kärandena jämte en person vid namn Jan Lönnblad. En sådan ägarstruktur skulle kräva ett särskilt tillstånd av "Ministry of Commerce" enligt "Foreign Business Act" och vara förknippad med kostnader och tidsutdräkt. Någon garanti för att tillstånd skulle lämnas kunde inte heller ges. Sittichai Pulsawad föreslog ett alternativt tillvägagångssätt med thailändska medborgare som delägare i bolaget. Punn Kasemsup på Baker & McKenzie i Bangkok avrådde från ett sådant tillvägagångssätt om inte de thailändska delägarna samtidigt investerade i bolaget. Kärandena valde att inte ansöka om tillstånd för bolagsbildningen utan bestämde istället att låta bolaget vara delägt av flera thailändska partners. Bolaget fick firmanamnet Cafe Opera Ltd och Sittichai Pulsawad var en av delägarna. Dennes och övriga thailändska delägars investering betalades genom avdrag på hyran. De thailändska delägarna ägde 51 procent av aktierna i bolaget medan kärandena ägde 49 procent av aktierna. Med det av kärandena valda tillvägagångssättet för bolagsbildningen föreslog Punn Kasemsup att bolagsordningen – för att skydda kärandena - skulle utformas så att Per Olof Nielsen skulle inneha en majoritet av rösterna i bolaget. Kärandena kom överens med Sittichai Pulsawad om att denne skulle

ombesörja registreringen av bolaget och dess bolagsordning för att på så sätt spara pengar. Under augusti 2000 färdigställde Baker & McKenzie i Bangkok erforderliga handlingar för registrering av bolaget och skickade i enlighet med kärandenas instruktioner den 15 augusti 2000 handlingarna till Sittichai Pulsawad som också skulle ombesörja registreringen av bolaget och bolagsordningen. Det ingick således inte i uppdraget för Baker & McKenzie i Bangkok att ombesörja registrering av bolaget. Bolaget blev registrerat hos vederbörande myndigheter i Bangkok och provinsen Suratthani i augusti 2000 och därefter hos samma myndigheter i september 2000. Per Olof Nielsen var registrerad som ägare av 29 400 röststarka A-aktier. Sex thailändska medborgare var registrerade som ägare av resterande aktier, vilka betecknades som C-aktier och vilka var röstsvaga. Sittichai Pulsawad var en av dessa aktieägare. Per Olof Nielsen hade därigenom röstmajoriteten i bolaget. Styrelseledamöter i bolaget var Per Olof Nielsen och Sittichai Pulsawad.

Vad gäller uppdraget för Baker & McKenzie i Bangkok att upprätta ett hyresavtal rörande lokaler och mark på Koh Samui hade Punn Kasemsup vid flera tillfällen skriftligen och muntligen informerat kärandena om att en registrering av avtalet erfordrades för att det skulle vara ”enforceable” för en tid längre än tre år. För att undvika de kostnader som var förknippade med en registrering tog kärandena en ”genväg” som gav dem ett sämre skydd men som gick fortare och var mindre kostsamt. Hyresavtalet var nämligen att betrakta som ett s.k. ”reciprocal contract” vilket var giltigt mellan parterna under hela hyresperioden även om någon registrering av avtalet inte skedde. En registrering av hyresavtalet hade emellertid gett kärandena ett bättre skydd vilket Punn Kasemsup hade klargjort för kärandena. Det fanns också en möjlighet för kärandena att när de så önskade få hyresavtalet registrerat för att därigenom få skydd mot en godtroende tredje man som förvärvade fastigheten. Baker & McKenzie i Bangkok fick emellertid inte något uppdrag att ombesörja en registrering av hyresavtalet. Kärandena och Sittichai Pulsawad träffade den 18 juli 2000 ytterligare ett hyresavtal beträffande samma mark och byggnad varvid Baker &

McKenzie i Bangkok inte hade något uppdrag att biträda kärandena. Utöver hyresavtal träffade kärandena och Sittichai Pulsawad den 15 juni 2000 ett byggnadsavtal varigenom Sittichai Pulsawad inom en tidsfrist om 3,5 månad skulle utföra omfattande byggnadsarbeten på den mark och byggnad som kärandena hade förhyrt.

Kärandena kontaktade i slutet av oktober 2000 Punn Kasemsup och berättade att de var osams med Sittichai Pulsawad. Vid ett möte med Punn Kasemsup i januari 2001 förklarade kärandena att de känt sig hotade på ön Koh Samui och att de därför lämnat verksamheten och att de inte avsåg att åka tillbaka. Kärandena förklarade också att de ville ha tillbaka vad de satsat i projektet. Baker & McKenzie i Bangkok åtog sig uppdraget att försöka få Sittichai Pulsawad att lösa ut kärandena ur verksamheten och det var ett från det tidigare uppdraget fristående uppdrag. Det framkom att kärandena, utan Baker & McKenzie's medverkan, den 29 november 2000 överenskommit med Sittichai Pulsawad att förlänga tiden för färdigställandet av byggnadsarbetena. Avtalet tydde på att kärandena överfört rättigheterna enligt byggnadsavtalet på Cafe Opera Ltd. På uppdrag av kärandena förde Baker & McKenzie i Bangkok under vintern och våren 2001 förhandlingar med Sittichai Pulsawad om villkoren för att denne skulle lösa ut kärandena. Någon enighet om villkoren för en uppgörelse kunde dock inte träffas. Kärandena beslöt sig för att inte vidta några rättsliga åtgärder i Thailand och de återvände inte heller till ön Koh Samui för att återta besittningen av lokalerna. Inte heller erlade kärandena hyror och andra avgifter enligt hyresavtalet efter det att de lämnade verksamheten.

BEVISNING

Förhör under sanningsförsäkran har hållits med Peter Forbes och Per Olof Nielsen och på deras begäran har vittnesförhör ägt rum med Juan Flores, Pichai Chongdee, Jan Lönnblad, Jan Dufvenmark, Daa Dufvenmark, Noi Nar Nielsen, Johan Dufvenmark och Claes Hagberg. På begäran av kärandena har såsom bevisning också spelats upp en intervju med Bo Lindqvist från TV programmet Insider. På svarandenas begäran har

förhör under sanningsförsäkran hållits med Jonas Benedictsson och Bo Lindqvist samt vittnesförhör ägt rum med Göran Fornbrandt och Hatasakdi Na Pombejra. Därutöver har parterna åberopat skriftlig bevisning.

I det följande redovisas sammanfattningar av några av de hörda personernas berättelser.

Per Olof Nielsen har uppgett i huvudsak följande. Jonas Benedictsson på Baker & McKenzie fick vid ett möte i maj 2000 uppdrag att hjälpa honom och Peter Forbes med en etablering i Thailand. Vid tidpunkten för mötet hade han och Peter Forbes redan diskuterat villkoren för ett övertagande av en restauranglokal på ön Koh Samui med Sittichai Pulsawad som också var en tänkbar partner i deras projekt. Han visste att de behövde ett bolag, ett avtal för marken och lokalerna som de skulle hyra och ett byggnadskontrakt för en om- och tillbyggnad av lokalerna. Baker & McKenzie's kontor i Bangkok skulle biträda dem i Thailand. Han träffade Punn Kasemsup från Baker & McKenzie i Bangkok första gången troligen den 12 och 13 juni 2000 på Koh Samui tillsammans med bland andra Sittichai Pulsawad. Den första dagen fick han av Punn Kasemsup ett förslag till hyresavtal och ett förslag till byggnadskontrakt. Han och Peter Forbes skulle personligen vara hyrestagare enligt hyresavtalet. De undertecknade båda avtalen nästföljande dag. Punn Kasemsup återvände därefter till Bangkok. Hyresavtalet registrerades inte hos myndigheterna i Thailand vilket medförde att avtalet enligt thailändsk lag blev ogiltigt efter tre månader. Punn Kasemsup var ansvarig för att en registrering skulle ske. Baker & McKenzie i Bangkok skulle också ta fram erforderliga bolagshandlingar för bildandet och registreringen av Café Opera Ltd. De skulle ha röstmajoritet i bolaget som skulle driva verksamheten. Utöver honom själv, Peter Forbes och Jan Lönnblad skulle det finnas sju thailändska medborgare som aktieägare i bolaget. Han blev efter en tid ombedd av "Jack", som var Sittichai Pulsawads bror, att underteckna några bolagshandlingar, vilka var avfattade på thailändska språket. Några dagar senare fick han kopior av handlingarna av Jack. Han trodde att bolagshandlingarna som han undertecknade kom

från Punn Kasemsup via Sittichai Pulsawad som i sin tur hade uppdragit åt Jack att få hans underskrifter på handlingarna. Han lämnade inte något uppdrag åt Sittichai Pulsawad att ta fram bolagshandlingar eller att ombesörja registrering av bolaget. – Han visste ingenting om bolaget eller hyresavtalet förrän de fick kontakt med advokaten Jan Dufvenmark i juni 2001. I september 2001 fick han besked av Jonas Benedictsson att de inte hade röstmajoritet i bolaget. Det existerade aldrig någon bolagsordning för Café Opera Ltd. och han har inte undertecknat den bolagsordning som numera finns registrerad hos myndigheterna i Bangkok och Surratthani. – Deras problem i Thailand uppstod tre månader efter undertecknandet av hyres- och byggnadsavtalet. Sittichai Pulsawad upphörde då med allt arbete på den förhyrda marken. De hade ett möte med Punn Kasemsup i Bangkok den 11 oktober 2000 för att försöka finna en lösning på det uppkomna problemet men några förslag till lösningar eller någon information om hans rätt i bolaget fick han inte. De träffade en ytterligare överenskommelse med Sittichai Pulsawad varigenom denne fick anstånd med byggnadsarbetena men trots att de betalade Sittichai Pulsawad mer än vad som ursprungligen hade avtalats hände inget med bygget. Deras verksamhet på Koh Sumai bedrevs i begränsad omfattning från den 1 september 2000 samt till och med nyårsafton samma år. I början av januari 2001 beslöt de att åka till Baker & McKenzie i Bangkok för att få hjälp med problemet vad avser byggnadskontraktet. Punn Kasemsup ville ha en fullmakt från dem för att försöka lösa tvisten med Sittichai Pulsawad, vilket han också fick. De framhöll att Punn Kasemsup skulle ha med sig deras ”manager” för verksamheten på Koh Samui när Punn Kasemsup skulle träffa Sittichai Pulsawad för förlikningsdiskussioner. Det visade sig senare att Punn Kasemsup ensam hade träffat Sittichai Pulsawad och överlätit verksamheten till denne. Han trodde att Sittichai Pulsawad därmed också tog över ansvaret för kostnaderna i verksamheten. De lämnade inte något uppdrag åt Baker & McKenzie i Bangkok utan endast åt Jonas Benedictsson hos Baker & McKenzie i Stockholm. Han har inte fått något engagemangsbrev från Baker & McKenzie i Bangkok och de har endast betalat fakturor för juridiskt biträde som de fått från Baker & McKenzie i Stockholm. Han har inte undertecknat den bolagsordning som finns registrerad i Bangkok och Suratthani.

Det har aldrig existerat någon bolagsordning som han har undertecknat. Han har inte fått några aktiebrev i bolaget och han har inte heller fått någon engelsk översättning av någon bolagsordning. Han har deltagit i minst två möten med advokaten Bo Lindqvist varvid denne förklarar att om Baker & McKenzie gjort något fel så skulle byrån ersätta dem för den ekonomiska skada som orsakats. De har tillsammans investerat 4 000 000 kr i verksamheten och haft stora kostnader för bland annat anlitan­de av andra advokater. De har förorsakats intäktsbortfall och även gått miste om den värdestegring som de skulle ha kunnat tillgodogöra sig vid en försäljning av verksamheten. De lämnade verksamheten i Thailand i början av januari 2001 och de har därefter inte återvänt till Koh Sumai. Det enda problem de hade när de lämnade Koh Samui var problemet med de avstannade byggnadsarbetena.

Peter Forbes har uppgett i huvudsak följande. Vid första mötet med Jonas Benedictsson på Baker & McKenzie´s kontor i Stockholm gick de igenom vad han och Per Olof Nielsen skulle göra i Thailand. Per Olof Nielsen skulle bland annat hålla i frågor om bolagsbildning och hyresavtal medan han skulle sköta menyer för restaurangen, musik samt ljus- och ljudanläggningar. Han hade därefter en del kontakter med Jonas Benedictsson via mail och fax. Vid ett tillfälle blev han uppmanad per telefon av Jonas Benedictsson att medverka till att ett belopp om 50 000 kr, vilket in­nestod som klientmedel hos Baker & McKenzie i Stockholm, skulle överföras till kontoret i Bangkok. Den 1 september 2000 startade de verksamheten på Koh Samui. Någon gång i oktober 2000 slutade Sittichai Pulsawad att bygga. Han var själv i Sverige och fick beskedet härom av Per Olof Nielsen. Han och Per Olof Nielsen kontaktade Jonas Benedictsson och Punn Kasemsup. Per Olof Nielsen berättade för honom att om de betalade mer än de ursprungligen kommit överens om skulle Sittichai Pulsawad fortsätta arbetet. De betalade därför ytterligare 350 000 kr till Sittichai Pulsawad. Trots detta hände ingenting och efter den 13 december 2000 har han inte besökt Koh Samui. Inför det möte som Punn Kasemsup skulle ha med Sittichai Pulsawad för att försöka lösa konflikten skrev han på en fullmakt för Punn Kasemsup. Efter Punn Kasemsup´s möte med Sittichai Pulsawad den 30 januari 2001, vid vilket

deras ”manager” för verksamheten enligt deras instruktioner skulle ha varit med, har han fått besked om att Sittichai Pulsawad tog över nycklarna till deras anläggning, avskedade all deras personal och tog hand om allt de hade i verksamheten på Koh Samui. Han har därefter fått intrycket att Baker & McKenzie förhalat ärendet. Han har fått besked om att det inte fanns någon bolagsordning registrerad hos myndigheterna i Suratthani. En polisanmälan har gjorts men han har fått besked att brott inte kunnat styrkas.

Jonas Benedictsson har uppgett i huvudsak följande. På rekommendation av en annan advokat blev han kontaktad av kärandena i samband med att de skulle starta verksamhet i Thailand. Han tog kontakt med en kollega på Baker & McKenzie i Bangkok för att etablera en kontakt och för att efterhöra om någon jurist vid kontoret i Bangkok hade möjlighet att biträda kärandena. Hans roll var att samla in information om vad kärandena egentligen ville uppnå, fungera som ”dörröppnare” gentemot deras kontor i Bangkok och att inledningsvis vidarebefordra information mellan kärandena och juristerna vid kontoret i Bangkok. Vid två tillfällen begärde han att kärandena skulle inbetala förskott till byrån och ett belopp om 50 000 kr överfördes senare till Baker & McKenzie i Bangkok för att säkerställa betalning för deras arbete. Han fick intrycket av att kärandena hade ganska bråttom och i början av juni 2000 hade en direktkontakt etablerats mellan kärandena och kontoret i Bangkok. Från den 9 juni 2000 och fram till den 31 januari 2001 var han inte på något sätt involverad i något arbete för kärandena och han kan inte heller erinra sig att han under den tidsperioden hade någon kontakt alls med kärandena. Han hade efter den 31 januari 2001 olika kontakter med kärandena och han försökte även utreda vad som egentligen hade hänt i Thailand. Han fick klart för sig att kärandena hade blivit osams med Sittichai Pulsawad och att kärandena också kände sig hotade på Koh Samui. Kärandena vågade inte stanna kvar på Koh Samui och återvände därför till Sverige. Kärandenas påståenden att vissa bolagshandlingar skulle vara förfalskade är rent nonsens. När kärandena framställde skadeståndsanspråk mot byrån tog Bo Lindqvist över hanteringen av ärendet vilket är ett förfarande helt i enlighet med byråns interna regler.

Bo Lindqvist har uppgett i huvudsak följande. Han blev engagerad i saken först då kändena i brev av den 5 juni 2002 framställde ett skadeståndsanspråk mot Baker & McKenzie i Stockholm. I sin egenskap av administrativ delägare på kontoret i Stockholm tog han över ansvaret för hanteringen av det framställda anspråket. Han har inte lämnat någon juridisk rådgivning åt kändena. Han har inte heller lämnat någon utfästelse om att kontoret i Stockholm skulle svara för eventuella skador som orsakats av jurister vid byråns kontor i Stockholm eller Bangkok.

Juan Flores har uppgett i huvudsak följande. Han är journalist på Dagens Nyheter och han blev kontaktad av Peter Forbes och Per Olof Nielsen någon gång 2005. Peter Forbes och Per Olof Nielsen förklarade för honom att Baker & McKenzie inte hade skött ett juridiskt uppdrag som de hade lämnat till byrån. Baker & McKenzie hade nämligen inte lämnat in någon bolagsordning till myndigheterna i Thailand för det bolag som byrån hade haft i uppdrag att bilda. Han var i kontakt med de myndigheter i Thailand som handhar bolagsregistreringar och det sista beskedet han fick av myndigheterna var att samtliga erforderliga handlingar, inklusive bolagsordningen för Café Opera Ltd., fanns tillgängliga hos myndigheterna.

Hatasakdi Na Pombejra har uppgett i huvudsak följande. Han var delägare i Baker & McKenzie i Bangkok vid tidpunkten för uppdraget och hans huvudsakliga uppgift i det aktuella ärendet var övervaka det arbete som Punn Kasemsup utförde för kändena. När Punn Kasemsup första gången träffade kändena på ön Koh Samui, troligen den 12 och 13 juni 2000, överlämnade denne ett s.k. ”engagement letter” till Per Olof Nielsen. Punn Kasemsup hade även tidigare klargjort för Per Olof Nielsen att Baker & McKenzie i Bangkok skulle betrakta kändena som klienter och fakturera utfört arbete från kontoret i Bangkok. Vid flera olika tillfällen gav Punn Kasemsup rådet åt kändena att låta registrera hyresavtalet. Sittichai Pulsawad ville emellertid inte att hyresavtalet skulle registreras hos myndigheterna. Kändena skulle på den förhyrda marken utföra förbättringsarbeten, vilka vid utgången av hyrestiden skulle tillfalla hyresvärden utan kostnad. Punn Kasemsup föreslog därför att parterna skulle ingå ett

hyresavtal vilket enligt thailändsk lag skulle vara att betrakta som ett s.k. ”reciprocal contract” och därmed vara bindande mellan parterna. Ett sådant hyresavtal träffades också. Per Olof Nielsen ville inte att bolagsbildningen skulle dra ut på tiden. Punn Kasemsup biträdde med att bilda ett bolag vari thailändska medborgare hade 51 procent av aktierna medan Per Olof Nielsen hade en röstmajoritet, vilket framgick av bolagsordningen. Sittichai Pulsawad erbjöd Per Olof Nielsen att hjälpa kärandena med registreringen av bolaget, vilket Per Olof Nielsen accepterade bland annat eftersom det då, enligt Sittichai Pulsawad, skulle gå fortare. Baker & McKenzie skulle således inte hantera ingivandet av bolagshandlingarna till vederbörande myndigheter i Thailand. Punn Kasemsup tillställde Per Olof Nielsen en engelsk översättning av bolagshandlingarna. Tidigare krävde de thailändska bolagsmyndigheterna att handlingar ingavs i tre exemplar medan det från och med den 1 januari 2007 endast krävs att en uppsättning handlingar ges in till myndigheterna. Allt arbete som redovisats i de fakturor som kontoret i Bangkok tillställt kärandena har också utförts. I början av januari 2001 träffade Punn Kasemsup kärandena och fick i uppdrag att försöka lösa den konflikt som uppstått mellan kärandena och Sittichai Pulsawad. Punn Kasemsup träffade den 30 januari 2001 Sittichai Pulsawad för att försöka finna en lösning på tvisten. Punn Kasemsup sålde inte kärandenas verksamhet den 30 januari 2001 och Punn Kasemsup hade inte heller några instruktioner att sälja verksamheten.

DOMSKÄL

Tingsrätten kan inledningsvis konstatera att Peter Forbes och Per Olof Nielsen har bevisbördan för att Baker & McKenzie dels underlåtit att registrera bolagsordningen och hyresavtalet hos vederbörande myndigheter i Thailand, dels den 30 januari 2001 överlåtit verksamheten i Café Opera Ltd utan kärandenas medgivanden. På bevisningens styrka för att skadestandsgrundande fel förekommit i Baker & McKenzie´s handläggning av ärendena bör ställas samma krav som gäller i tvistemål i allmänhet.

Av utredningen i målet framgår att Baker & McKenzie i Bangkok – och inte Baker & McKenzie i Stockholm – handlagt frågorna om bolagsbildningen och hyresavtalet. Det är vidare utrett att Peter Forbes och Per Olof Nielsen i januari 2001 lämnat uppdrag åt Punn Kasemsup hos Baker & McKenzie i Bangkok att biträda kärandena i tvisten med Sittichai Pulsawad.

Fråga uppkommer då huruvida Baker & McKenzie i Stockholm, såsom kärandena gjort gällande, har något ansvar för den vårdslöshet som lagts Baker & McKenzie i Bangkok till last vid handläggningen av uppdraget. Fråga aktualiseras också huruvida det överhuvudtaget förekommit något fel vid handläggningen av ärendena.

Tingsrätten väljer att först pröva frågan huruvida det vid handläggningen av uppdraget har förekommit något fel hos Baker & McKenzie i Bangkok för vilket skadeståndsansvar kan ha uppkommit. Vid en sådan prövning uppkommer fråga om tillämpning av thailändsk lag. Parterna har emellertid valt att föra sin talan med utgångspunkt från att svensk lag skulle vara tillämplig. Målet rör rättsförhållanden, varom förlikning är tillåten och som har anknytning även till Sverige. På grund härav bör frågan om skadeståndsansvar för Baker & McKenzie i Bangkok prövas enligt svensk lag.

Vad avser bolagsbildningen har Peter Forbes och Per Olof Nielsen gjort gällande att Baker & McKenzie i Bangkok underlåtit att registrera en bolagsordning för Café Opera Ltd. varigenom kärandena skulle haft en majoritet av rösterna i bolaget och att Baker & McKenzie i Bangkok därigenom förfarit vårdslöst och orsakat kärandena skada. Peter Forbes och Per Olof Nielsen har till stöd för sitt påstående att Baker & McKenzie i Bangkok underlåtit att registrera bolagsordningen åberopat, förutom förhör under sanningsförsäkran med sig själva, viss skriftlig bevisning jämte förhör med ett flertal vittnen. Samtliga vittnen har emellertid berättat om händelser som inträffat månader eller år efter det att den påstått skadeståndsgrundande vårdslösheten skulle ha ägt rum.

Av vittnesförhöret med Hatasakdi Na Pombejra, vilket stöds av utredningen i övrigt i målet, framgår att kärandena uppdragit åt Sittichai Pulsawad att ombesörja registreringen av bolagshandlingarna för Café Opera Ltd. och att Baker & McKenzie i Bangkok således inte biträtt kärandena med ifrågavarande registrering. Av vittnesförhöret med Hatasakdi Na Pombejra, sammanställt med den skriftliga bevisning som svarandena åberopat, framgår vidare att Café Opera Ltd. blev vederbörligen registrerat år 2000 och att Per Olof Nielsen hade en majoritet av rösterna i bolaget fram till den 4 september 2002. Kärandena har således inte förmått styrka att någon skadeståndsgrundande vårdslöshet förekommit hos Baker & McKenzie i Bangkok vid handläggningen av bildandet och registreringen av Café Opera Ltd.

Vad därefter avser hyresavtalet har Peter Forbes och Per Olof Nielsen gjort gällande att Baker & McKenzie i Bangkok förfarit vårdslöst genom att inte i tid registrera hyresavtalet hos myndigheterna i Thailand. Till stöd för sitt påstående att Baker & McKenzie inte i tid registrerat hyresavtalet har Peter Forbes och Per Olof Nielsen endast åberopat förhör under sanningsförsäkran med sig själva.

Den utredning som svarandena presterat i målet visar att Punn Kasemsup hos Baker & McKenzie i Bangkok lämnat rådet åt kärandena att hyresavtalet borde registreras hos vederbörande myndigheter och att, när kärandena valde att inte låta registrera hyresavtalet, detta ändå var ett giltigt hyresavtal på grund av att avtalet under omständigheterna var att anse som ett s.k. ”reciprocal contract” enligt thailändsk lag och därmed bindande mellan parterna för längre tid än tre år. Mot svarandenas bestridande kan Peter Forbes och Per Olof Nielsen alltså inte heller anses ha visat att de lämnat något uppdrag åt Baker & McKenzie i Bangkok att ombesörja någon registrering av hyresavtalet och de har således inte förmått styrka att Baker & McKenzie i Bangkok förfarit vårdslöst vid handläggningen av uppdraget vad avser hyresavtalet.

Vad gäller den försäljning av verksamheten i Café Opera Ltd. som kärandena påstått att Punn Kasemsup skulle ha genomfört den 30 januari 2001 utan att kärandena lämnat några medgivanden, har kärandena – utöver förhör under sanningsförsäkran med sig själva – inte åberopat någon bevisning.

Av vittnesförhöret med Hatasakdi Na Pombejra, vilket stöds av den skriftliga bevisning som svarandena åberopat, framgår att Punn Kasemsup inte sålt kärändenas verksamhet till Sittichai Pulsawad eller till någon annan den 30 januari 2001. Peter Forbes och Per Olof Nielsen har således inte visat att Punn Kasemsup den 30 januari 2001 överlätit deras verksamhet och att Baker & McKenzie i Bangkok därmed förfarit vårdslöst.

En del av den bevisning som kärandena åberopat tar sikte på att Baker & McKenzie genom Bo Lindqvist åtagit sig att ersätta den ekonomiska skada som orsakats. Det har åberopats bl.a. de uttalanden som Bo Lindqvist gjort i en intervju i TV programmet Insider. Eftersom kärandena inte uttryckligen som grund för sin talan åberopat ett åtagande att ersätta ekonomisk skada, kan ifrågasättas om bevisningen i detta hänseende kan tillmätas någon betydelse. Oavsett hur det förhåller sig med detta visar utredningen att Bo Lindqvist enbart uttalat att, för det fall det förekommit något fel hos Baker & McKenzie, skulle uppkommen ekonomisk skada ersättas. Det är därför inte visat att Baker & McKenzie i Stockholm genom något uttalande av Bo Lindqvist påtagit sig något eget ansvar för den påstådda vårdslösheten av jurister hos Baker & McKenzie i Bangkok.

Peter Forbes och Per Olof Nielsen har även gjort gällande att Bo Lindqvist genom att ta över handläggningen hos Baker & McKenzie i Stockholm av kärändenas skadeståndsanspråk mot svarandena tagit på sig ett personligt ansvar för andra juristers försumlighet hos Baker & McKenzie i Stockholm och Bangkok.

Av utredningen i målet framgår att Bo Lindqvist, såsom företrädare för Baker & McKenzie i Stockholm och Jonas Benedictsson, bestritt det av kändena framställda skadeståndsanspråket mot sina huvudmän och i övrigt handlagt saken, vari kändena varit motparter. Såsom Peter Forbes och Per Olof Nielsen utformat sin talan mot Bo Lindqvist finns det överhuvudtaget inte någon rättslig grund som skulle kunna leda till skadeståndsskyldighet för Bo Lindqvist.

Peter Forbes och Per Olof Nielsen har således inte förmått visa att Baker & McKenzie i Bangkok i något avseende förfarit vårdslöst och att skadeståndsskyldighet därigenom skulle ha uppkommit. Denna bedömning medför att Peter Forbes och Per Olof Niensens talan i målet mot Baker & McKenzie i Stockholm, Jonas Benedictsson och Bo Lindqvist ska lämnas utan bifall. Även om kändena skulle ha förmått styrka att skadeståndsgrundande vårdslöshet förekommit vid handläggningen av ärendena hos Baker & McKenzie i Bangkok skulle kändenas talan i målet ändå ha ogillats eftersom det inte är visat att Baker & McKenzie i Stockholm har något skadeståndsansvar för de jurister som varit verksamma hos Baker & McKenzie i Bangkok.

Vid denna utgång i målet ska Peter Forbes och Per Olof Nielsen i egenskap av tappande parter ersätta Baker McKenzie i Stockholm, Jonas Benedictsson och Bo Lindqvist för deras rättegångskostnader. Svarandena har yrkat ersättning för rättegångskostnader med 1 633 464 kr, varav 1 220 000 kr utgör ombudsarvode, 200 000 kr eget arbete och 213 464 kr utlägg. Begärt ombudsarvode liksom begärd ersättning för utlägg fördelar sig lika på svarandena. Av begärd ersättning för eget arbete är 100 000 kr hänförligt till Baker & McKenzie, 50 000 kr till Jonas Benedictsson och 50 000 kr till Bo Lindqvist. Svarandena har, med hänsyn till hur kändena fört sin talan i målet, väckt frågan om inte advokaten Bernt Sandström i egenskap av ombud för kändena borde förpliktats att solidariskt med kändena ersätta deras rättegångskostnader. Kändena har överlämnat frågan om ersättning till

tingsrättens prövning med anmärkningen att det yrkade beloppet inte kan vitsordas med undantag för yrkad ersättning för utlägg, vilket lämnats utan erinran.

Ersättning för rättegångskostnad ska enligt 18 kap. 8 § första stycket rättegångsbalken fullt motsvara kostnaden för rättegångens förberedande och talans utförande jämte arvode till ombud och biträde, såvitt kostnaden skäligen varit påkallad för tillvaratagande av partens rätt. Detta innebär att en kostnad, om den inte är medgiven av motparten, inte kan ersättas utan att den kan anses skälig med hänsyn till vad den avser. Det är alltså inte tillräckligt att beloppet inte framstår som oskäligt. Vad gäller kostnad för ombudsarvode är att beakta att ersättningen inte i första hand ska bestämmas efter nedlagd tid. Sådan ersättning ska bestämmas med hänsyn till bland annat målets beskaffenhet och omfattning samt till den omsorg och skicklighet med vilken arbetet utförts. Även sådana omständigheter som tvisteföremålets värde och den betydelse som målets utgång i övrigt haft för parten kan beaktas. Mot bakgrund härav finner tingsrätten att de av svarandena fordrade rättegångskostnaderna är skäliga.

Vidkommande frågan om Bernt Sandström såsom ombud för kärandena bör åläggas att solidariskt med dessa ersätta svarandenas rättegångskostnader gör tingsrätten följande bedömning.

Av 18 kap. 7 § rättegångsbalken följer att om parts ombud genom vårdslöshet eller försummelse vållat kostnad för motparten kan rätten förplikta ombudet att jämte parten ersätta kostnaden. Som exempel på försummelse har nämnts att parten eller ombudet framställer påståenden eller invändningar som han insett eller bort inse sakna fog och därigenom nödvändiggör för motparten att förebringa motbevisning. Som andra exempel har nämnts att parten eller ombudet underlåter att i rätt tid fullständigt ange sin ståndpunkt i målet (se NJA II 1943 s. 232). Såvitt gäller rättsliga frågor bör ett ombud endast ansvara för uppenbara fel i den juridiska bedömningen och inte för att han eller hon i en tveksam lagtolknings- eller tillämpningsfråga har hävdats en annan uppfattning än den som sedermera kommit till uttryck i det slutliga avgörandet.

Bernt Sandström har såsom grund för kärandenas talan mot Bo Lindqvist åberopat att denne genom att ta över handläggningen av kärandenas skadeståndsanspråk mot Baker & McKenzie i Stockholm och Jonas Benedictsson därmed också påtagit sig ett personligt ansvar för andra juristers handlande hos Baker & McKenzie i Stockholm och Bangkok. Bernt Sandström borde ha insett att det helt saknats rättslig grund för kärandenas yrkande om skadeståndsskyldighet för Bo Lindqvist och att yrkandet således inte lagligen skulle kunna vinna bifall. På grund härav finner tingsrätten att Bernt Sandström gjort sig skyldig till sådan vårdslöshet och försummelse som grundar skyldighet för honom att solidariskt med Peter Forbes och Per Olof Nielsen helt eller delvis ersätta den kostnad som dessa förklarats skyldiga att utge till Bo Lindqvist. Tingsrätten finner skäligt bestämma att Bernt Sandström, solidariskt med Peter Forbes och Per Olof Nielsen, ska ersätta hälften av den kostnad som Peter Forbes och Per Olof Nielsen förpliktats utge till Bo Lindqvist.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (DV 401)

Överklagande, ställt till Svea hovrätt, ska ha kommit in till tingsrätten senast den 25 juni 2009.

Petra Lundh

Lars Ivarsson

Bertil Olgård